

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2004	959	2001	2236	12/04/2004

KARAR METNİ

VERGİNİN MÜKELLEFİ DEĞİL, NİHAİ YÜKLENİCİ KONUMUNDA BULUNAN DAVACININ, VERGİ USUL KANUNUNDA MÜKELLEFLERE TANINMIŞ OLAN DÜZELTME-ŞİKAYET YOLUNA GİDEMeyeCEĞİ, BU YOLLA TESİS ETTİRİLEN İŞLEMİN İPTALİ İSTEMİYLE AÇILAN DAVANIN İNCELENMEKSİZİN REDDİ GEREKTİĞİ HK.<

Temyiz İsteminde Bulunan: ...

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : Maliye Bakanlığı ANKARA

İstem Özet : İhale ile davacıya satışı yapılan Hazineye ait taşınmaz sebebiyle ödenen katma değer vergisinin iadesi istemine ilişkin şikayet başvurusunun reddine dair işlemin iptali istemiyle açılan davayı; dosyanın incelenmesinden, SİT alanı içerisinde kalan taşınmazına karşılık, ihale ile davacıya satışı yapılan Hazineye ait taşınmaz nedeniyle davacının ödediği katma değer vergisinin iadesi istemiyle düzeltme-şikayet başvurusunda bulunduğu anlaşıldığı; davacıya ait taşınmaz ile Hazineye ait taşınmazın değiştirilmesinin trampa hükmünde olduğu; bu nedenle, Hazine arazisi için ödenen katma değer vergisinin iadesi isteminin reddinde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddeden Denizli Vergi Mahkemesinin 24.10.2000 gün ve E:2000/84; K:2000/265 sayılı kararının; vergiye tabi olmayan işlem dolayısıyla katma değer vergisi tahsil edilmesinin vergi hatası kapsamında olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: İstem reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi Abidin İldeş'in Düşüncesi: 213 sayılı Yasanın 122'nci maddesi hükmüne göre düzeltme isteme hakkı mükelleflere tanınmış olup, nihai olarak vergiye katlanan kişinin düzeltme isteminde bulunması olanaklı değildir. Bu nedenle, davanın incelenmeksizin reddi gerekirken, işin esasının incelenmesi suretiyle verilen ve sonucu itibarıyla yerinde bulunan mahkeme kararının bozulmasına yönelik temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Münevver Demir'in Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüldü:

Temyiz başvurusu; ihale ile davacıya satışı yapılan Hazineye ait taşınmaz sebebiyle ödenmiş bulunan katma değer vergisinin, düzeltme-şikayet yoluyla iadesi istemine ilişkin başvurunun reddine dair işlemin iptali istemiyle açılan davayı reddeden mahkeme kararının bozulması istemine ilişkindir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 122'nci maddesi hükümleri uyarınca düzeltme talebinde bulunma hakkı mükelleflere tanınmış, aynı Kanunun 8'inci maddesinde ise, mükellefin tanımı yapılmıştır. Katma Değer Vergisi Kanununun 8'inci maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendinde de, mal teslimi ve hizmet ifası hallerinde bu işleri yapanların mükellef olduğu belirtilmiş olup, buna göre; dolaylı bir vergi türü olan katma değer vergisinin mükellefi, vergiye nihai olarak katlanmak durumunda kalan kişi ya da kişiler değil; onlara mal teslim eden veya hizmet ifasında bulunan kişilerdir. Böyle olunca; bu verginin hesaplanmasında ya da tahsilinde yapılacak bir hatanın düzeltilmesinin istenilmesi hakkı da, verginin mükellefi olan bu kişilere aittir. Vergiye nihai olarak katlanan kişinin, kendisinden haksız olarak alındığını ileri sürdüğü vergiyi, verginin mükellefine karşı adli yargıda açacağı dava sonucuna göre geri alması olanaklıdır. Olayda da, dava, katma değer vergisinin mükellefi olan ve davacıya taşınmaz ihale eden kurum tarafından, bağlı olduğu vergi dairesi müdürlüğüne karşı değil, vergiye nihai olarak katlanan davacı tarafından, Maliye Bakanlığına karşı açılmış olup; şikayet başvurusuna konu verginin mükellefi olmayan kişi tarafından açılan davanın incelenmeksizin reddi gerekirken, işin esasının incelenmesi suretiyle verilen temyize konu mahkeme kararında isabet bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenle; temyiz isteminin kabulü ile mahkeme kararının bozulmasına, bozma kararı üzerine Mahkemece yeniden verilecek kararlarla birlikte yargılama giderleri de hüküm altına alınacağından bu hususta ayrıca hüküm tesisine gerek bulunmadığına, 12.4.2004 gününde oybirliği ile karar verildi.

BŞ/ÖEK